

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Paradisus, Civitas Sancta Dei. Gradus 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

S. Ioan. c. 21 Et hisce fundamentis, quæ vidit S. Joannes, inscripserunt nomina duodecim Apostolorum: ut nobis significetur, Apostolos esse fundamenta & fundatores Ecclesie post primarium & principale fundamentum, quod est Christus. Quapropter Christus Dominus noster appellatur à D. Augustino *fundamentum*, sed dicitur *Rex Regum, & Dominus Dominantium* fundamentum fundamentorum.

LXXXII.

Civitas sancta Dei fortissima in muro.

Apo. 21. Et habebat murum magnum & altum, & murus lapide lapide. Totus murus, quo cingebatur, erat empyreum, Sanctorum habitaculum, erat ex gemma pretiosa, quæ dicitur Jaspis, & est gemma fortissima, viridis & diaphana. Quæ tres proprietates, fortitudo, videlicet, viror & diaphaneitas significant firmitatem & stabilitatem beatæ illius Civitatis, amenitatem & habitacionis claritatem.

LXXXIII.

Civitas sancta Dei spectabilissima in portis.

loc. cit. Et duodecim porta duodecim margarita sunt, cherrimæ & maximæ, ac quælibet porta est una margarita omni carens divisione & compositione portuum. Et in ipsis duodecim nomina duodecim Apostolorum & Agni. Duodecim illis portis inscripserunt nomina duodecim Apostolorum, ut potè portuum secundariarum Ecclesie: & nomen Christi, veluti portæ principalis & primariæ.

LXXXIV.

Civitas sancta Dei ditissima in pavimento.

Et platen civitatis, aurum mundum, tanquam vitrum loc. cit.
 accidit. Et hoc aurum est verum aurum materiale; aurum celeste longè nobilius ac pretiosius terrestri, ut supra dictum fuit de gemmis. Et significat civitatem, quâ Civitas Dei tota repleta est, & in ea fundata est & erga Deum, & erga seipsam perfectissima.

LXXXV.

Civitas sancta Dei pretiosissima in palatiis.

Haec vero civitas, aurum mundum, simile vitro loc. cit.
 dicitur. Tota civitas cum omnibus ædificiis ditissimis, in quibus habitant Beati, est ex auro puro, claro ac lucido vitro simili. Aurum significat charitatem, puritas auri puritatem animi, quia est sine macula, & splendor perspicuus, veluti reperitur in vitro, significat sapientiam: omnes namque replebuntur claritate Dei instar vitri, quod totum penetratur à claritate.

LXXXVI.

Civitas sancta Dei, lucidissima in claritate DEI.

Oscendit mihi Civitatem sanctam, habentem claritatem Dei, ait S. Joannes. Quam ob causam beata l. c. v. 11. patria non eget Sole, neque Lunâ, ut luceant in eâ, v. 23. claritas Dei illuminat eam, & lucerna ejus est

G 3

LXXXVII,

*Civitas sancta Dei, quadrata in
figura.*

Civitas in quadro posita est. Idque intelligitur ad superiorem partem cæli empyrei secundum superficiem externam & convexam. Quatuor huiusmodi latera in sensu spirituali significant fidem, spem, caritatem & operationem: vel quatuor virtutes, Caritatem, quæ sunt in cælo, quasque in terra imitari debent.

Glos. Lyræ. Prudentia, nihil Deo proponendo: Fortitudo Deo inharendo: Temperantia non nisi de Deo gaudente Deo in omnibus subjectum esse.

Civitas sancta Dei, in quo non est templum; sed Deus ipsum est templum est.

Et templum non vidi in eâ, Dominus enim omnipotens templum illius est, & Agnus. Secundum glossam: quia sicuti eulcus legis erat figuralis respectu nostri; ita noster cultus gratiæ, qui datur in terris, est figura cultus qui Deo tribuitur in cælo. Quapropter in illa pace non erit templum materiale, in quo exhibeatur cultus; sed Deus, sicuti in seipso seipsum cognoscetur, amabitur, ac fruatur; debetur; ita quoque in seipso & per seipsum debetur secundum utramque naturam, Divinam scilicet & Humanam Christi & Agni.

LXXXIX.

Civitas sancta Dei, cuius porta nunquam claudentur.

Et porta eius non claudentur per diem. Rationem reddunt glossa: quia à tempore beatæ Passionis Christi, et quam portæ cæli reſeratae fuerunt, eadem portæ manent & manebunt semper aperta: siquidem animæ surgatæ absque ulla dilatione subito intrabunt paradysum. Ut propterea modò propter sanguinem Christi copiosissime pro nobis effusum nulla adsit excusatio: quia nullam adest obstaculum prohibens ingressum in paradysum; totus defectus est ex parte nostra.

XC.

Civitas sancta Dei, sine obscuritate noctis.

Nox enim non erit illic. Et probatur, quia porta eius V. 25, non claudentur per diem, veluti in hic terris clauduntur circa diei terminum, appropinquante nocte, cum eadem nulla diei succedat nox. Propter aliam rationem non erit ibi nox, nec tenebræ: quia tota Civitas sancta illuminabitur à sole Divinitatis, & à Luna Humanitatis Christi.

XCI.

Civitas sancta Dei, in quam non intrabit aliquid coinquinatum.

Non intrabit in eam aliquid coinquinatum: quia Visio V. 25, Dei non nisi mundis & puris corde promissa est: Beati Matth. quando corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Unde soli psal. immaculati, & qui ab omni macula liberi sunt, erunt & Aug. beati: Beati immaculati. Ex quo infert S. Augustinus: V. esse beatus? esto immaculatus, & ab omni peccati macula.

XCII.

Civitas sancta Dei, libera ab omni abominatione.

v. 27.

Non intrabit in eam aliquid abominationem faciens.
 Per abominationem, secundum glossam interlinearum intelligitur peccatum operis: sicut per rem commaculatam intelligitur peccatum cordis: quæ ingrediatur cælum, & intus & foris, & in confectio opere prorsus mundus & purus sit, necesse est. Civitas paradisi purissima tales requirit & postulat quoque sanctissimos.

XCIII.

Civitas sancta Dei, exempta ab omni falsitate & mendacio.

v. 27.

Non intrabit in eam faciens mendacium. Et per hoc *Glos. interl.* mendacium intelligitur peccatum lingue. Ac proinde paradiso exulat quodcumque peccatum, & cogitatio, & operis, & lingue: sicut & omnis reatus & obliquus ad poenam. Quod si igitur spe intrandi Jerusalem celestem lactari desideres, procura, ut cor non sit commaculatum, manus non faciat abominationem, & lingua non loquatur mendacium, manus operetur bene, & lingua non loquatur male, & de peccatis præteritis condignam quoque agas poenitentiam & satisfactionem in hac vita.

XCIV.

Civitas sancta Dei, cuius cives inscripti sunt in libro vite & Agni.

Apoc. v. 27 Qui scripti sunt in libro vite & Agni. Et intelligitur *S. Themas*, de scriptura secundum Dei predestinationem, & de his qui in libro vite & Agni inscripti sunt.

id est, qui inscripti sunt libro electorum per prædeterminationem, quæ mutari non potest; & non secundum gratiam, quæ amitti potest. Et hi sunt veri cives cæli libro prædeterminationis Dei inscripti, & non libro gratiæ, quo deleri possumus, juxta illud psalmi: *Delcansur libro viventium.* Et liber Divinæ prædeterminationis vocatur *liber vite Agni*, quia per merita Agni Christi unus prædestinari.

XCV.

Civitas sancta Dei, cuius civium lachrymas absterget Deus propriis manibus.

Absterget Deus omnem lachrymam ab oculis eorum. Felices lachryms, exclamat S. Bernardus, *quas benigna S. Bern. manus Conditoris absterget.* Quapropter merito Christus Dominus eos vocat beatos, qui lugent in hac vita, quia consolabuntur, omnis quippe planctus cessabit & contrahetur in risum & cantum sempiternum.

XCVI.

Civitas sancta Dei, libera à tributo mortis.

Et mors ultra non erit in patria illa viventium, sed perpetua & æterna vita. Præcipitabit mortem in semetipsum, ita ut in æternum non sit amplius comparanda: quia fœlicissimæ illius urbis incolæ & cives & de sua immortalitate securi, & ab omni morte tunc actuali tunc possibili liberi evadent, quia mors absorpta est in victoriâ, & à Christo devicta in Resurrectione ejus. v. 4.
Isa. 25.
1. Cor.

G 5

XCVII,

XC VII.

Civitas sancta Dei, nullam prorsus admittens molestiam, dolorem, & penam.

Non erit luctus, neque clamor, neque dolor erit in illa pacis & gaudij æterni civitate. Cujus rationem dicit Spiritus sanctus dicens: quia prima abierunt: puta namque vita, mortalis, passibilis, tot tantisque & imperfectionibus subjecta præterit, eique aliam quædam succedit vita, quæ est vera vita, immortalis & impassibilis, omni felicitate & voluptate referta: Adhuc omnia illa, quæ possunt causare tristitiam & afflictionem, & venerunt omnia bona pariter cum illâ, pura, candidissima & felicissima Sanctorum vita: quia accessit Deus fons honorum omnium.

XC VIII.

Civitas sancta Dei, habitatio communis Dei & hominum.

Ece tabernaculum Dei cum hominibus; & ipse populus ejus, & ipse Deus eorum Deus. In eodem celo erunt habitabunt simul Deus, ut Deus populi sui, & homines ut populus electus Dei. Et omne bonum in forum hominum consistet in hac felicissima unione Dei cum hominibus, & hominum cum Deo. Homines autem agnoscent Dominum nisi Deum: & Deus alium non habebit finem nisi beatificandi & glorificandi homines communicabitque eis omnia bona debita; atque ad honorem & gloriam suam.

XC IX.

Civitas sancta Dei, civitas gloriosissima.

Psal. 86.

Gloriosa dicta sunt de te, Civitas Dei. Quis exprimeret poterit, quanta sit gloria tua, O civitas Dei, fabricata Deo, ut sis habitatio ipsius Dei, utque in te maneat gloria.

gloriae ejus magnificentia, virtus ejus potentiae, & misericordiae ejus magnitudo? Inexplicabilis est, quia in ea continetur totum quod delectat, & varietas infinitorum colorum pro visu, & infinitorum saporum pro gustu, & infinitorum odorum pro olfactu: ibi erunt suavissimum vocum consonantiae pro auditu, & corpora lenissima pro tactu. O Civitas gloriosissima & spatiosissima unde ait S. Bonaventura, quemlibet Beatum in scelici *To. 2. Dist.* illo & coelesti Regno majorem latioremq; occupare *Salut. 212.* locum, qui ei assignatus est, quam distet Oriens ab *10. c. 5.* Occidente.

C.

Civitas sancta Dei, ultimus finis operum Dei.

Prima namque Dei intentio in creatione & regimine Mundi fuit praedestinatorum electio in superna & coelesti Jerusalem, ut nos aeternos gloriae suae decantatores institueret sub uno Monarcha & Principe universali Christo. Hic est finis Universi; ut stabiliamus adimpleamusque Regiam coeli aulam: haec est perfectio rationalis naturae, hic est scopus noster & Dei. Quapropter est *Civitas latantium*, civitas laetitiae & jubili: *Sicut latantium omnium habitatio est in te, In te Psal. 136.* habitaculum est, in quo nonnisi laeti beatique commorantur.

CIVIS